

Hanna-Liina Võsa annab kontserdi Mustvee rannapromenaadil

Täna esinevad Mustvee rannapromenaadi kontserdil lauljanna ja laulupedagoog Hanna-Liina Võsa ja helilooja Olav Ehala.

Hanna-Liina Võsa rääkis usutluses Vooremaale tänavuse aasta kui kriisiaasta kulgemisest, kontserdi repertuaarist ja oma seostest Mustvee ja Peipsimaaga.

Sel aastal on kombeks muusikutelt ja näitlejatelt küsida, kuidas on kulgenud elu ja töö koroonaviirusest tingitud piirangute ajal?

Minule isiklikult selline rahulik aeg väga meeldis, sest tundsin enne juba väga pikalt, et elu tavapärase rütm oli läinud väga kiireks ja raske oli karussellilt maha saada. Esinemiste kohapealt töesti jäid kõik planeeritud ülesastumised ära, nii Georg Otsa temaatiline tuur kui ka West Side Story etendusid Rahvusoperis Estonia. Samas viisin ma oma muusikalikooli üle e-õppele, andsin väga palju individuaalseid soololaulutunde, korraldasin mitu veebikontserti ja video projekti ning töötasin välja uue loomingu kursuste platvormi Roosa Ukse Meistrilass, mis nüüd juulikuus Instagramis veebi töötubadena aset leiab. Ehk siis töö ei peatunud, vaid muutus palju loominguks.

Kas kontsert Mustvees Peipsi järve äärsel promenaadil on üks Teie esimesi avalikke esinemisi pärast eriolukorra piirangud?

Jah, esinemine Mustvees on üks esimesi avalikke esinemisi minu jaoks, kus publik ka reaalselt kohal on.

Mida Peipsi järv ja promenaad Teie jaoks tähendavad? Millist inspiratsiooni ja laengut esinemiseks annavad?

Minul isiklikult Mustvee ja Peipsi järvega lähedasemaid suhteid ei ole. Välja arvatud see, et olen

sealkandis Rannapungerjal lastelaagreid juhendanud juba oma seitse aastat ja oleme sattunud Peipsisse ujuma. Ning minu hea sõbranna Maria Listra unistab pidevalt väiksest Peipsiäärsest majakesest. Võib-olla sõidab ta ka seekord minuga kaasa, et seal kohapeal unistada.

Millise repertuaari olete koos helilooja Olav Ehalaga promenaadikontserdiks valinud? Millised tuttavad laulud kõlavad ja kas ka mõned uued?

Kindlasti kuuleb palju Olav Ehala enda muusikat ning ilusaid ja ka kaasahaaravaid palu Eesti teiste kultusheliloojate nagu Arne Oidi, Valter Ojakäär, Uno Naissoo ja teiste sulest. Laule nii filmidest kui ka muusikalavastusest.

Olav Ehalal läheneb 70. sünnipäev. Kui kaua on kestnud Teie koostöö temaga ja mida Teile kui muusikule andnud?

Olen Olaviga töesti esinenud juba ligi 20 aastat ja suurema osaga tema repertuaarist tuttavad. Tema lood on nõudlikud nii lauljale kui ka saatjatele ja arvan, et võlgnen talle palju, et ta mulle oma muusikat on laulmiseks usaldanud. Inimesena on Olav alati positiivne. Temaga on tööd teha äärmiselt meeldiv.

Millised loominguks plaanid käesolevaks aastaks veel on?

Kindlasti on uuel hooajal endiselt suurem fookus minu koolil ja loominguks plaanid on pigem seotud sellega. Kuna koolil täitub juba viies aasta, siis püüame seda ka väärikalt tähistada. Teatrirolle praegu ette näha ei ole, aga kuna teatrites on ajad muutlikud ja palju asju vajab ümberplaneerimist, siis ei saa kunagi loorberitele puhkama jääda. Kes teab, millal mõni kõne tuleb.

JAAN LUKAS

Torma ringtallil on lootust uuele elule

Möödunud neljapäeval korrastasid Torma inimesed üheksa aasta eest põlenud Torma mõisa ringtalli. Võeti maha ja viidi purustajasse müüride vahele kasvanud puud, trimmerdati hein ja nõgesed. Talgutele oli kogunenud 12 hästivarrustatud huvilist.

ANDRA KIRNA

Talgu ellukutsuja, Torma kultuurimaja kultuurijuht Liina Abram ütles, et Torma kogukond on alati tundnud muret, mis ringtallist saab.

Koht vabaõhusündmustele

„Meil on selline soov, et Torma ringtallist peab saama Torma vabaõhusündmuste korraldamise koht, see oleks tema õige tulevik,“ ütles Liina Abram.

„Järgmisesse suvesse on planeeritud suvelavastus Torma valgustajast Johan Georg Eisenist. Selle jaoks oleme saanud rahastust liidermeetmest ja praegu algupärase näidendi kirjutamine juba käib. Kirjutab ja lavastab Janek Varblas.

Tahame sinna etendusse kaasata kohaliku kogukonda ja tõmmata tähelepanu meie Torma väärtustele,“ rääkis ta.

Torma mõisa ringtall on praegu Jõgeva valla oma. Pärast põlengut on konserveeritud hoone välismüüri, see on saanud väikese katuse.

„Kaheksanurkne ringtall toetus kahele müürile, sisemisele ja välimisele. Nende vahel olid majandusruumid ja keskel peaaegu ümmargune siseõue. Sisemüür on konserveerimata ja seetõttu ohustatud. See on tehtud toortel-

listest – sisuliselt savimaja. Kuni



Talgutest võttis osa ka Urbo Vaarman, kelle pere naaberkinnistul külalistemaja peab.

FOTO: ANDRA KIRNA

ta on ilmastikule valla, seni ta kogu aeg kahaneb. Sellepärast peamegi nobedasti tegutsema. Tahame taotleda muinsuskaitsest raha ringmüüri konserveerimiseks. Võibolla peab siin mingeid nurkasid natuke üles laduma. Suur probleem on juba leida üles need tellised, mis on maha langenud. Etenduse tarbeks tuleb siseõues ka pinnast koorida. Seal on umbes poole meetri jagu põlenguprahti ja eterniiti, mille alt peaks tulema vastu õue muinakivisillutus.

Meil on suureks abiks endine muinsuskaitse spetsialist Sille Raidvere, ta on selle talliga tegele- nud ja tal on head teadmised selle kohta, mis siin olla võib,“ selgitas Abram.

Tallinna ülikoolis on kaitstud kaks magisträtööd Torma ringtalli muutmise meelelahutus- asutuseks.

„See välisülduste korraldamise mõte on siin kogukonnas ammu, aga päris tööks ei ole läinud. Usun, et kui kogukond ikka oma muret ja tahet väljendab, saame juba poolele teele,“ ütles kultuurijuht.

Üks põhjus just nüüd talgud teha, oli see, et 19. juulil on Torma kandi esimene kohvikutepäev. „Tahame inimesi siia ka suunata, näidata, mis meil on. Üks kohvikutest on kohe siin kõrval. Enamus küll Torma keskuses, aga ka Vanamõisa külas, Liikatkul, Lullikatkul ja Vaiatus,“ rääkis ta.

Üks ainulaadne Eestis

Naabrite juures talgutel oli ka Urbo Vaarman, kelle abikaasa ettevõtte peab ringtalli kõrval külalistemaja.

„Mis siin praegu tehakse, on

väga teretulnud. Torma mõisakompleks on ainulaadseid Eestis – selliseid, kus oleks nii palju hooneid säilinud, 17 – ei ole palju. Just käis turismiseltskond Torma mõisat vaatamas. Korda on tehtud valitsejama ja moonakatemaja. Olen väga õnnelik, kui keegi tuleb ja tahab siin midagi teha.

Kui siia ringtalli järgmise aastal vabaõhuetendus tuleb, see saab olema ju üllilahe.

Ja üldse võiks Torma olla selline koht, kus saaks kokku Mustvee inimesi ja Jõgeva inimesi.

Aga mul on hea meel, et nii palju inimesi on siin, ja et kultuurimaja inimesed on eesotsas. Kohvikutepäev on tulemas ja meie võtame ka osa, meie juures saab värvilisi pelmeene ja samovariteed,“ ütles Vaarman.

Pisisaare raamatukogu kolis seitsmendat korda

Möödunud nädalal avas Pisisaare raamatukogu pidulikult oma uksed uues asukohas, Pisisaare spordihoones.

ANDRA KIRNA

„Olen näinud raamatukogusid muus maailmas mitmesuguste naabritega ja väga erinevate asutuste juurde integreerituna,“ ütles avamisel Põltsamaa raamatukogu direktor Rutt Rimmel. „Koos kohvikutega, ujulaga, ooperimajaga. Ühiseid kogukonnasutusi pole ainult Eestis, vaid ka mujal,“ lisas ta.

Vallavolikogu esimees Margus Möldri lisas: „Mul on väga hea meel, et siin on raamatukogu. Sellest võidavad kõik, nii kogukond kui ka raamatukogu töötajad. See annab majale särtsu juurde ja on innovaatiline.“

Põltsamaa vallavanem Andres Vään nentis, et Põltsamaa on üks kahest omavalitsusest, kus on rööbastel tramm ning kinkis raamatukogule kaks raamatut trammi. Põltsamaa valla haridus- ja kultuuriosakonna juhataja Silja



Pisisaare raamatukoguhoidja Sirje Nurka (paremal) võtab vastu kingitusi.

FOTO: ANDRA KIRNA

Peters andis üle valla kingituse raamatukogule – laadimisjaama, mille abil lugejad oma nutiseadmeid saavad laadida.

„1927 avas mänguselts Saturnus Pisisaare kooli juures raamatukogu,“ rääkis raamatu-

koguhoidja Sirje Nurka. Kooli juures koliti Pajusi rahvamaja, sel ajal kultuurimaja. Sealgi tuli ühtedest ruumidest teise asuda. Hiljem jõudis raamatukogu olla veel Pajusi külanõukoguga ühes majas. „Pajusist Pisisaarde koli-

sin ma 1994. aastal, kortermaja kolmandale korrusele,“ meenutas Sirje Nurka. Aastal 2001 koliti jälle, seekord kortermaja esimese korruse korterisse. „Rahvas oli viimase asukohaga harjunud, neile seal meeldis. Pisisaares ei olnud koolil selliseid ruume, mida pakkuda nagu Aidus. Eraldi sissekäik ei olnud võimalik ja rästastooliga poleks ligi pääsenud,“ ütles raamatukoguhoidja.

Pajusi-Pisisaare raamatukogu lugejad, keda möödunud aasta seisuga oli 147, loevad meelsasti kriminale, elulugusid ja reisikirju. „Populaarne on „Minu ...“ sari, naistekad ja ajalugu. Lapsed loevad koolikirjandust ja ka muud,“ rääkis Sirje Nurka.

Igapäevaseid lugejaid, kes lehti lugemas käisid, oli 7–8 inimest. „Kuidas siin, on veel vara öelda,“ arvas ta.

Raamatukogu on avatud tööpäevadel 9–17. Laupäeval ja pühapäeval suletud. Spordihoone on kauem lahti, nii et õhtuti saavad spordiharrastajad ja spordilaste vanemad lehti ja ajakirju lugeda küll, aga raamatu koju saab laenutada ikka töö ajal.



Lauljanna ja laulupedagoog Hanna-Liina Võsa esines veel veidi enne koroonakriisi Põltsamaal.

FOTO: ANDRA KIRNA